

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, declarat de avocatul Anatolie Jereghi, în numele inculpatului

Melnic Oleg.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>16.03.2017 – 20.04.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.05.2018 – 08.12.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>15.03.2019 – 10.04.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 20 aprilie 2018, Melnic Oleg a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motiv că *nu a fost pornită urmărea penală.*

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Melnic Oleg este învinuit că, având intenția de a trafica persoane din păturile social vulnerabile în scop de exploatare sexuală comercială, în perioada lunii august 2014, colectând anticipat informații și cunoscând despre starea și poziția de vulnerabilitate a lui xx, a.n. 29.04.1990, domiciliată în s. xx, r-nul xx, care nu era angajată în câmpul muncii, neavând spațiu locativ propriu și având la întreținere un copil minor, s-a deplasat la domiciliul ultimei și folosindu-se de situația dată, prin abuz de încredere a înșelat-o, comunicându-i că îi poate oferi posibilitatea să activeze în calitate de chelner în or. Odințovo, Federația Rusă, iar pentru aceasta va fi remunerată cu o sumă bănească achitată de către Melnic Oleg, în mărime de 10.000 ruble și bacșișul oferit de clienți, prin ce a obținut acordul lui xx de a se deplasa în Federația Rusă, la muncă, luând obligațiunea de achita drumul.

La 12 octombrie 2014, N. O., deplasându-se împreună cu Melnic Oleg, cu microbuzul „Mercedes 213”, n/î xx, care efectua ruta Căușeni - Moscova, fiind deja la ieșire din Ucraina și în apropierea de hotarul cu Federația Rusă, ultimul i-a comunicat

că în or. Odințovo, N. O. va presta servicii sexuale, pentru care va fi remunerată zilnic cu o sumă bănească în mărime de 300-400 dolari SUA, în dependență de clienți.

Ajungând în Federația Rusă, Melnic Oleg a confiscat pașaportul lui Nițulenco Olesea, ulterior adăpostind-o într-un apartament din or. Odințovo, Federația Rusă, unde în perioada 13.08.2014 - 04.09.2014, ultima a prestat servicii sexuale sub controlul acestuia.

Acțiunile lui Melnic Oleg au fost încadrate în baza art. 165 alin. (1), lit. b), c) Cod penal, ca traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei.

Tot el, mai este învinuit că, în luna martie 2015, sub pretextul că N. O., fiindu-i datoare cu 100 doalri SUA, a determinat-o la prostituție, ultima fiind nevoită să se deplaseze în or. Odințovo, Federația Rusă, unde a prestat servicii sexuale sub controlul lui Melnic Oleg, care a tras foloase de pe urma practicării prostituției în perioada de timp 12.05.2015-21.07.2015.

Acțiunile lui Melnic Oleg au fost încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca proxenitismul, adică îndemnul și determinarea la prostituție, cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției.

Instanța a reținut că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe, ce ar dovedi că inculpatul **a comis infracțiunea** prevăzută de art.165 alin. (1), lit. b), c) Cod penal, deoarece nu a fost constatată intenția directă a inculpatului de a comite infracțiunea, vreun scop criminal în acțiunile acestuia, vreo acțiune întreprinsă în scop criminal, astfel, **lipsind atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii** date.

Pe capătul de acuzare în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, există circumstanțe care impun încetarea procesului penal, deoarece, prin ordonanța din 06.05.2016, transcriă în rechizitoriul din 31.01.2017, inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii incriminate fără ca în privința faptei date să fi fost pornită urmărirea penală, în conformitate cu prevederile art. 28 și 274 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru comiterea acestei infracțiuni.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul turismului pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că prima instanță eronat a motivat că nu au fost prezentate suficiente probe, care ar confirma comiterea de către inculpat a infracțiunii incriminate, că în speță nu a fost demonstrată existența componentei de infracțiune prevăzute de art. 165 alin. (1), lit. b), c) Cod penal, pe când în acțiunile inculpatului există atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă.

Vina inculpatului se dovedește pe deplin, indiferent de motivele invocate de acesta în nevinovăția sa.

Dovedit a fost faptul că, inculpatul a recrutat-o pe N. O., propunându-i să câștige bani în calitate de chelner în or. Odințovo, Federația Rusă, pentru existența și întreținerea copilului său minor.

Prin probele examinate în ședința de judecaată s-a confirmat că, inculpatul a profitat de poziția de vulnerabilitate a victimei N. O., acesta cunoștea situația socială și financiară grea a părții vătămate, că nu este angajată în câmpul muncii și nu are mijloace financiare nici pentru existență, că are datorii.

Starea de vulnerabilitate a victimei, precum și faptul că inculpatul cunoștea despre această situație, a fost probată prin declarațiile părții vătămate, cât și prin cele declarate de inculpat, că N.O. i-a spus că nu are surse de întreținere. Inclusiv, partea vătămată expres a indicat că inculpatul a asigurat-o că în or. Odințovo va fi totul în regulă, va avea un venit stabil, însă a transportat-o în Federația Rusă, unde i-au fost sechestrate documentele de identitate și a fost impusă să acorde servicii sexuale.

Deși, ulterior a fost obținut consimțământul părții vătămate de a fi exploatată sexual, acesta este viciat și nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului. Consimțământul victimei traficului de ființe umane nu poate fi exprimat liber, odată ce a fost influențată prin abuz de poziția de vulnerabilitate.

Astfel, la caz a fost deovedit abuzul de vulnerabilitate, deoarece victima a fost racolată de către inculpat, cunoștea despre starea de vulnerabilitate a părții vătămate, de starea ei financiară precară, de care a abuzat inculpatul și anume de lipsa surselor de existență a părții vătămate, convingând-o să plece peste hotare cu promisiunea că va avea posibilitatea să câștige bani și că își va putea ajuta fiica minoră, care locuiește cu mama sa.

În cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmate și alte elemente ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, comisă de către inculpat, și anume acțiuni de organizare în vederea transportării victimei în țara de destinație pentru exploatarea sexuală, prin suportarea cheltuielilor financiare, procurarea biletului de călătorie până în or. Odințovo, Federația Rusă, cât și elementul de adăpostire a victimei, determinând plasarea ei în același apartament cu alte femei, care i-au confiscat documentele și care dețineau controlul asupra ei, luându-i banii obținuți în rezultatul practicării prostituției.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Melnic Oleg a fost condamnat în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de migrarea persoanelor pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip smiînchis, de la reținere, cu includerea termenului de detenție din 05.08.2015-07.08.2015 și 09.01.2016-12.01.2016.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Melnic Oleg, având intenția de a trafica persoane din păturile social vulnerabile în scop de exploatare sexuală comercială, în perioada lunii august 2014, colectând anticipat informații și cunoscând despre starea și poziția de vulnerabilitate a lui N. O., a.n. 29.04.1990, domiciliată în s. xx, r-nul xx, care nu era angajată în câmpul muncii, neavând spațiu locativ propriu și având la întreținere un copil minor, s-a deplasat la domiciliul ultimei și folosindu-se de situația dată, prin abuz de încredere a înșelat-o, comunicându-i că îi poate oferi posibilitatea să activeze în calitate de chelner în or. Odințovo, Federația Rusă, iar pentru aceasta va fi remunerată cu o sumă bănească achitată de către Melnic Oleg, în mărime de 10.000 ruble și bacșișul oferit de clienți, prin ce a obținut acordul ei de a se deplasa în Federația Rusă, la muncă, luând obligațiunea de achita drumul.

La 12 octombrie 2014, N. O., deplasându-se împreună cu Melnic Oleg în microbuzul „Mercedes 213”, n/î xx, care efectua ruta Căușeni - Moscova, fiind deja la ieșire din Ucraina, în apropierea de hotarul cu Federația Rusă, ultimul i-a comunicat că în or. Odințovo, N.O. va presta servicii sexuale, pentru care va fi remunerată zilnic cu o sumă bănească în mărime de 300-400 dolari SUA, în dependență de clienți.

Ajungând în Federația Rusă, Melnic Oleg a confiscat pașaportul lui N. O., ulterior adăpostind-o într-un apartament din or. Odintovo, Federația Rusă, unde în perioada 13.08.2014 - 04.09.2014, ultima a prestat servicii sexuale sub controlul acestuia.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând, în apel, că a făcut cunoștință cu pătimita și mama acesteia. I-a comunicat pătimitei că caută de lucru, N. O. i-a spus că și ea ar dori să lucreze, era anul 2014. Primise o ofertă din Federația Rusă, iar ultima l-a rugat să o i-a și pe ea, căci are nevoie de bani. La 12.08.2018, au plecat în Federația Rusă. În or. Moscova, s-au cazat într-un cămin. N. O. urma să lucreze într-o cafenea. Pe 19.08.2014, N. O. a coborât din taxi cu șoferul, s-au sărutat și îmbrățișat. După ce a intrat în casă, între ei s-a iscat o ceartă, iar a doua zi el a revenit în Moldova. Când a revenit și Nițulenco O., l-a găsit și i-a zis că a venit să se răfuiască. La sfârșitul lunii iulie 2015, a fost vizitat de organele de poliție.

Totodată, vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată N.O. în apel a relatat că inculpatul a fost la ea acasă, a făcut cunoștință cu mama ei, i-a văzut fiica, condițiile de trai, a văzut că are nevoie de surse financiare și i-a propus să meargă cu el la Moscova la câștig. A fost de acord, a cerut permisiunea mamei sale și a doua zi s-au pornit spre Federația Rusă cu rutiera. În drum, inculpatul i-a povestit că la Moscova îl așteaptă fratele său, care lucrează la o saună și are fete ce prestează servicii sexuale. Ea a fost de acord cu cele propuse. A lucrat mai mult de o lună. În această perioadă era vizitată periodic de inculpat, acesta îi procura cele necesare. Pașaportul i-a fost luat de către o fată cu care lucra. Un client, ce era în stare de ebrietate și agresiv, a aruncat-o în bazin și a speriat-o tare, ea a început a plânge și fetele au adus-o la apartament. Ea a cerut pașaportul, a mers la spital, unde s-a constatat că este infectată de o boală venerică. Fetele cu care locuia se comportau urât cu ea, dormea pe o saltea la balcon.

La Moldova s-a întâlnit cu inculpatul căruia i-a povestit despre relațiile nu prea bune cu fetele de la saună, pe când Melnic Oleg a liniștit-o că îi va găsi gazdă și cu fetele va găsi limbă comună și va fi totul bine. A fost de acord, a vorbit cu mama sa și iarăși a revenit la Moscova. Lucrurile mergeau în continuare fără schimbări. A doua oară când a revenit în Federația Rusă a prestat servicii sexuale timp de 3 luni. Neavând nici un ban a făcut cunoștință cu câteva fete din Moldova care au ajutat-o cu lucrul, făcând reparație în apartament, după ce a fost salarizată a plecat la sora sa. Când a revenit la Moldova a scris plângere la poliție.

În anul 2014 nu avea serviciu, starea materială era dificilă, avea copil mic. Inculpatul cunoștea despre starea sa financiară și i-a propus să lucreze ca chelneriță. A fost de acord, deoarece avea niște datorii la magazin, iar Melnic Oleg a ajutat-o să le achite. A plecat în Rusia cu Melnic Oleg, care i-a procurat bilet, toate cheltuielile de transport au fost suportate de către inculpat. A locuit în apartamentul fratelui inculpatului, aceasta a înțeles din cuvintele fetelor, care locuiau în acel apartament. Una din fete care locuia în acel apartament, Olga sau Natalia, i-au luat pașaportul și i-a lămurit unde va lucra, și anume la o saună, unde va presta servicii sexuale contra plată. După aceasta a început a lucra, erau diferiți clienți serviți și care își băteau joc de ea, au vrut să o înece în bazin, însă a fost salvată de o fată. După aceasta a plecat la apartament, și-a revenit și i s-a spus că trebuie să se întoarcă la saună. Ea dorea să se întorcă în Moldova, deoarece fetele care locuiau în acel apartament se comportau oribil cu ea. În acel apartament a locuit la balcon. I s-a întors pașaportul și a plecat în

Moldova, era aproape sfârșitul anului. După câteva luni a telefonat-o Melnic Oleg, care i-a comunicat să se întoarcă, deoarece nu se va mai repeta ceea ce a fost. A plecat din nou, unde a stat aproape o lună și la fel i s-a luat pașaportul. Nu a fost remunerată pentru serviciile pe care le-a prestat, Melnic Oleg i-a comunicat că el o va întreține. A plecat la spital și după examinări s-a constatat că a fost infectată cu o boală venerică. I s-a dat pașaportul, după care a revenit în Moldova, a făcut verificări la spital, după care a depus plângere la poliție.

Vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin declarațiile martorilor Nacova M., Filipova M., probele scrise, informațiile privind traversarea frontierei de stat de către Melnic Oleg din 06.08.2015, de către Melnic O. și N. O. din 30.07.2015.

Astfel, în acțiunile inculpatului s-a constatat acțiunea de recrutare, de transportare și de abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei.

Acțiunea de recrutare a părții vătămate a fost constatată din declarațiile părții vătămate N. O. care a indicat că inculpatul Melnic Oleg i-a propus să meargă cu el la Moscova la câștig, în calitate de chelneriță, iar dânsa a acceptat deoarece avea o situație materială grea, are un copil minor, avea datorii la magazin. Declarații ce coroborează cu cele ale martorului Nacova M., care a indicat că fiica ei, N. O. i-a comunicat că pleacă împreună cu Melnic Oleg la muncă în Federația Rusă, dânsa a încercat să o convingă să renunțe la călătorie și să nu părăsească copilul, la ce Melnic Oleg a asigurat-o că fiica ei va merge la muncă împreună cu el și se va întoarce de la muncă cu mulți bani.

Acțiunea de transportare a victimei peste hotarele R. Moldova în scopul exploatarei sexuale comerciale, constă în faptul că inculpatul a organizat deplasarea părții vătămate în Federația Rusă, dânsii plecând împreună. Din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpatul i-a procurat bilet și toate cheltuielile de transport au fost suportate de către Melnic O., acesta a achitat și datoriile pe care partea vătămată le avea la magazin, declarații ce coroborează cu ale martorului Nacova M., care a confirmat că fiica ei N. O. a plecat împreună cu inculpatul Melnic O. cu automobilul.

Acțiunea adiacentă specifică infracțiunii de „trafic de ființe umane” și anume de abuzul de poziția de vulnerabilitate a victimei, care presupune utilizarea părții slabe a victimei, a trăsăturilor ei sensibile sau negative, care s-a constatat, deoarece Melnic O. știa cu certitudine că partea vătămată N. O. se afla într-o situație materială grea, avea datorii și un copil minor la întreținere, astfel a abuzat de vulnerabilitatea acesteia, a recrutat-o în scop de exploatare comercială și a organizat din mijloacele sale financiare plecarea părții vătămate peste hotarele țării, în Federația Rusă. Fapt stabilit prin declarațiile părții vătămate N. O., care a indicat că inculpatul a fost la ea acasă, i-a văzut fiica, condițiile de trai și a văzut că are nevoie de surse financiare, care coroborează cu declarațiile martorului Nacova M., care a indicat că inculpatul Melnic O. i-a comunicat că el va achita toate datoriile ei la alimentara din localitate și îi va lăsa bani pentru întreținere copilului. A văzut cum automobilul în care se afla fiica sa s-a oprit lângă alimentară, care la rândul său coroborează cu cele ale martorului Filipova M., care a indicat că partea vătămată a venit la magazin cu o persoană care a achitat datoriile mamei sale.

În contextul celor expuse, s-a stabilit că inculpatul cunoștea despre situația financiară grea în care se află partea vătămată, ultimul abuzând de poziția de vulnerabilitate în care se afla și respectiv, a recrutat-o în scop de exploatare comercială și a organizat din mijloacele sale financiare plecarea părții vătămate peste hotarele țării, în Federația Rusă.

La fel, în acțiunile inculpatului s-a constatat și faptul că inculpatul a adăpostit-o pe parte vătămată, deoarece anume din declarațiile ultimei rezultă că în drum spre Federația Rusă, inculpatul Melnic Oleg i-a comunicat că la Moscova îl așteaptă fratele său care lucrează la saună și are fete ce prestează servicii sexuale, ea fiind de acord cu cele propuse. A lucrat mai mult de o lună. În această perioadă era vizitată periodic de inculpat, care îi procura cele necesare. Pașaportul i-a fost cerut și luat de către o fată cu care lucra, pe nume Tatiana. În una din zile deservea un client ce era în stare de ebrietate, care fiind agresiv a aruncat-o în bazin și a speriat-o tare, ea a început a plânge, nimeni nu o auzea, după ce au venit fetele și au adus-o la apartament, ea a cerut să-i restituie pașaportul, totodată dorea să meargă la spital să se examineze. Mergând la spital condusă de o fată, în urma examinării s-a constatat că a fost infectată de boală venerică. Fetele cu care locuia se comportau urât cu ea, dormea pe o saltea la balcon, nearanjând-o lucrurile date a cerut pașaportul și a plecat la sora sa. De aici, se desprinde faptul că partea vătămată a fost adăpostită într-un apartament din or. Odențovo, unde locuia împreună cu mai multe fete și care se comportau urât cu ea, iar în acest apartament, ultima dormea pe o saltea la balcon.

Prin faptul că pașaportul i-a fost luat de una din fetele cu care locuia, inculpatul deținea controlul asupra părții vătămate, luându-i banii obținuți în rezultatul practicării porstituției.

Acel fapt, că partea vătămată a indicat că atunci când inculpatul i-a comunicat că va presta servicii sexuale a fost de acord, acest consimțământ nu înlătură răspunderea penală a inculpatului, or, în cazul infracțiunii de trafic de ființe umane consimțământul victimei nu poate fi exprimat liber. Consimțământul liber poate fi exprimat numai în situația în care persoana nu este influențată prin abuz de poziția de vulnerabilitate.

La caz, cu certitudine s-a constatat că Melnic Oleg știind cu certitudine că partea vătămată N. O. se afla într-o situație materială grea, având datorii și un copil minor la întreținere a abuzat de vulnerabilitatea acesteia, a recrutat-o în scop de exploatare comercială și a organizat din mijloacele sale financiare plecarea părții vătămate peste hotarele țării, în Federația Rusă.

Totodată, sunt nefondate afirmațiile inculpatului că părții vătămate nu i-a propus și nici nu a avut de gând să o supună să se ocupe cu prostituția, deoarece cu partea vătămată a avut o relație amoroasă și au plecat împreună peste hotare pentru a face bani și a forma o familie, aceasta constituind poziția de apărare a inculpatului care nu a fost probată, fiind combătută prin probele administrate.

Acel fapt, că martorul Nacova M., mama părții vătămate N. O. în cadrul examinării cauzei și-a modificat parțial declarațiile, susținând că nu știa cu ce s-a ocupat fiica în Rusia, în sine, aceste afirmații nu sunt în măsură să combată relevanța și concludența probelor administrate la dosar, în contextul în care, partea vătămată în instanța de apel a indicat că ea a comunicat mamei sale de cele întâmplate a doua oară când a venit din Rusia.

Mai mult, declarațiile date de martorului Nacova M. la faza de urmărire penală și în prima instanță, coroborează cu cele date de partea vătămată și martorul Filipova M.

Concluziile primei instanțe referitor la faptul că declarațiile părții vătămate N. O. urmează a fi apreciate critic, pe motiv că aceste declarații sunt identice cu declarațiile date de către N. O. pe altă cauză penală de învinuire a lui Melnic Oleg, fiind invocată aceeași metodă de racolare, doar cu diferență că pe cauza penală de învinuirea lui Melnic Oleg, ultima urma să lucreze inițial în calitate de chelneriță, iar pe cauza penală nr. 1-231/15 de învinuirea lui Ursachi Serghei și Conac Eugen de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 220 Cod penal, N. O. urma să lucreze vânzătoare, or, declarațiile părții vătămate N. O. în prezenta cauză penală au fost apreciate în coraport cu alte probe administrate în prezenta cauză și nu pot fi raportate la alte probe, din alte cauze penale.

Or, prin sentința Judecătoria Ștefan-Vodă din 13 mai 2016, Conac Eugeniu învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, iar Ursachi Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă.

Potrivit faptei prejudiciabile, inculpații Conac Eugeniu și Ursachi Serghei au fost puși sub învinuire pentru aceea că ei în comun acord, în perioada 23.07.2015-30.07.2015 au îndemnat-o și au determinat-o pe N. O. de a dat acordul pentru plecarea peste hotarele R. Moldova în or. Odesa, Ucraina, unde ultima urma să practice prostituția. Tot ei, i-au promis că după o perioadă de timp va pleca în Federația Rusă unde va presta tot acele servicii, însă remunerarea bănească va fi mai mare.

Prin urmare, prima instanță eronat a asimilat declarațiile părții vătămate N. O. în cauza penală de învinuire a lui Melnic Oleg și în cauza penală de învinuire a lui Ursachi Serghei și Conac Eugen și în baza acestui criteriu a stabilit că declarațiile acesteia nu sunt pertinente în prezenta cauză, or, aceste cauze penale sunt distincte, prezintă fapte prejudiciabile distincte, care au fost înaintate unor subiecți diferiți, lipsind careva similitudini dintre cauzele penale invocate.

Subsidiar, este incorectă concluzia primei instanțe, care a conchis că neveridicitatea declarațiilor date de către Nițulenco Olesea, se probează prin înregistrarea discuției părții vătămate N. O. cu Melnic Oleg, care a fost ascultată în cadrul ședinței de judecată, în care ultima referitor la declarațiile date de ea în cadrul /acestei cauze penale, indicând că, aceste declarații au fost date la indicația vecinului său care este polițist cu pseudonimul „Baton” și care a amenințat-o și a aplicat violență asupra sa pentru a-și menține aceste declarații.

Or, înregistrarea discuției părții vătămate N. O. cu Melnic Oleg la care face referire prima instanță nu a fost administrată în calitate de probă și pusă la baza învinuirii inculpatului, iar, instanța de judecată era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură.

În concluzie, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Melnic Oleg întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (1), lit. b), c) Cod penal, ca traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61,75 Cod penal, că infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor deosebit de grave, că lipsesc circumstanțe atenunate și agravante, că inculpatul anterior nu a fost judecat, concluzionând a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare.

5. Avocatul Anatolie Jereghi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului bazându-se exclusiv pe declarațiile părții vătămate, fără a le corobora cu celelalte probe din materialele cauzei penale.

Instanța de apel nu a înlăturat divergențele din declarațiile părții vătămate, referitor la circumstanța dacă pașaportul ei a fost sechestrat de către Melnic O.

Instanța de apel a indicat de la sine niște declarații ale martorului Nacova M., care de fapt nu au fost date de ultima, precum și niște declarații ale părții vătămate, care de fapt nu au fost date de către ultima și anume că „*Melnic O. a achitat datoriile pe care dânsa le avea la magazin*”.

La fel, instanța a indicat de la sine declarațiile martorului Nacova M., care de fapt nu au fost date de către ultima și anume că „*inculpatul Melnic O. i-a comunicat că el va achita toate datoriile ei la alimentarea din localitate și îi va lăsa bani pentru întreținerea copilului, și că declarațiile martorului în cauză coroborează cu cele ale martorului Filipova M., care a indicat că partea vătămată a venit la magazin cu o persoană care a achitat datoriile mamei sale*”.

Per a contrario, aceste constatări ale instanței de fond contravin materialelor cauzei și anume în ședința de judecată martorul Filipova M. a declarat că pe inculpatul Melnic O. l-a văzut prima dată în ședința de judecată și nici decum cele reținute de instanță.

De asemenea, instanța de apel a reținut că „*Tot din declarațiile părții vătămate N. O. rezultă că a lucrat mai mult de o lună*”, pe când lecturând declarațiile acesteia date la urmărirea penală, se constată că ea nu a dat astfel de declarații.

Incorect instanța de apel a conchis că înregistrarea audio a discuției dintre inculpat și partea vătămată nu poate fi pusă la baza unei hotărâri de judecată, deoarece la cercetarea acesteia părțile nu au avut acces în egală măsură.

Instanța de apel a constatat că infracțiunea săvârșită de inculpat este una deosebit de gravă, pe când aceasta potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se califică ca gravă.

Or, prima instanță a făcut o analiză profundă a probelor administrate, le-a coroborat între ele, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, statuând just asupra achitării inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură

penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate N. O., a martorilor Nacova M. și Filipova M., acestea, cât și inculpatul, fiind audiat din nou în ședința instanței de apel potrivit procedurii de judecare a apelului declarat împotriva sentinței de achitare și pronunțarea hotărârii de condamnare, prescrise în art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 165 alin.(1) lit. b) și c) Cod penal, ca traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu jurisprudența națională, potrivit căreia dispoziția art. 165 Cod penal, prevede acțiuni infracționale ca recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, care se săvârșesc în scop de exploatare sexuală comercială. Acțiunile infracționale menționate se realizează, inclusiv, prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este de ajuns existența cel puțin a unei acțiuni infracționale menționate, în scopul nominalizat și care este săvârșită, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate. Recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 Cod penal. La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea. Mijloacele de recrutare pot fi efectuate și prin înșelăciune. Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. Adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficantul (*Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 37 din 22.11.2004 Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*).

Or, împrejurările nominalizate se regăsesc în speța de pe rol, în cadrul cercetării judecătorești fiind prezentate probe certe care demonstrează că recrutarea s-a manifestat prin selectarea victimei de către inculpat din categoria persoanelor social vulnerabile, cu resurse financiare minime, care avea la întreținere un copil minor, ce putea fi ușor determinată spre acceptarea propunerii cu inducerea ei în eroare referitor la condițiile reale de muncă și tănuirea unor aspecte de care aceasta urma să cunoască. Transportarea s-a manifestat prin deplasarea victimei la locul destinației în or. Odintovo, Federația Rusă, din contul inculpatului, unde a fost adăpostită într-o locuință închiriată, fiindu-i luat pașaportul. Abuzul de poziție de vulnerabilitate și-a găsit confirmare prin utilizarea de către inculpat a stării speciale în care se găsea victima datorită situației precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale, starea ei de vulnerabilitate fiind condiționată de situația economică grea, aflarea la întreținere a unui copil minor, precum și lipsa de resurse sociale, dar și de datoria pe care o avea la magazinul din localitate, iar înșelăciunea nu este alt ceva decât prezentarea vădit falsă a realității, cu trecerea sub tăcere prin ascunderea de victimă la momentul racolării și transportării, a faptelor și circumstanțelor care comportă semnificație în împrejurările concrete respective, ea fiind indusă în eroare în legătură cu anumite împrejurări de fapt

legate de natura și condițiile sau a serviciilor ce urmau a fi prestate pe teritoriul unui stat străin.

În același timp, argumentele recurentului că instanța de apel a indicat eronat unele declarații ale părții vătămate și ale martorilor Nacov M. și Filipova M., sunt nefondate, deoarece declarațiile vizate, inclusiv cele reproduse în pct. 5. din decizie, că „*Melnic O. a achitat datoriile pe care dânsa le avea la magazin..., inculpatul Melnic O. i-a comunicat că el va achita toate datoriile ei la alimentarea din localitate și îi va lăsa bani pentru întreținerea copilului, și că declarațiile martorului în cauză coroborează cu cele ale martorului Filipova M., care a indicat că partea vătămată a venit la magazin cu o persoană care a achitat datoriile mamei sale..., tot din declarațiile părții vătămate N. O. rezultă că a lucrat mai mult de o lună*”, or aceste relatări se regăsesc în declarațiile persoanelor menționate, potrivit (f.d. 8-17 vol.1, 28-34 vol. 3).

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel just a luat în considerare că sancțiunea art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal prevede doar pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că în speță lipsesc circumstanțe atenuante ori agravează, acordând deplină eficiență și prevederilor din art. 7, 61, 75, Cod penal, că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Argumentul recurentului că instanță greșit a indicat că infracțiunea săvârșită de inculpat se califică ca deosebit de gravă, pe când aceasta face parte din categoria celor grave, nu are relevanță, deoarece nu a influențat pedeapsa stabilită inculpatului, dat fiind că este la limitele minime ale sancțiunii normei incriminate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea

unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus clar, instanța nu a admis o eroare gravă de fapt, care să-i fi afectat soluția, că sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anatolie Jereghi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2018, în privința inculpatului Melnic Oleg Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 mai 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun